

Dosarul nr. 2ra-2212/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani mun. Chișinău – M. Muruianu
Instanța de apel: CA Chișinău – N. Budăi, L. Bulgac, V. Efros

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Svetlana Filincova,

judecători

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului, declarat de către Societatea Comercială „Legilux” Societate cu Răspundere Limitată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Legilux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 27 ianuarie 2016 SC „Legilux” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin sentința Judecătoriei Telenești din 19 februarie 2013 a fost încasat din contul SC „Legilux” SRL în beneficiul Elenei Rusnac prejudiciul moral în sumă de 5.000 lei și dauna materială în sumă de 1.972,42 lei. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28 ianuarie 2014 s-a admis recursul în anulare declarat de SC „Legilux” SRL, casată decizia Curții de Apel Bălți din 03 iulie 2013 și sentința Judecătoriei Telenești din 19 februarie 2013, în latura civilă.

SC „Legilux” SRL a considerat că sentința Judecătoriei Telenești din 19 februarie 2013 este ilegală, emisă față de o persoană care nu are calitate pe dosar. Astfel, la materialele cauzei nu este nici un act prin care SC „Legilux” SRL să fie recunoscută ca parte civilmente responsabilă și contrar art. 74 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a

fost niciodată informată despre faptul că i-a fost acordată o asemenea calitate procesuală, acțiuni care lezează grav drepturile sale.

Reclamanta a susținut că procurorul, care a condus urmărirea penală a participat la ședința de judecată, necunoscând prevederile legislației procesuale în vigoare, aducând prejudicii grave prin acțiunile sale, întrucât în virtutea rolului său de acuzator de stat și de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale era obligat să informeze SC „Legilux” SRL despre toate hotărârile adoptate în privința acesteia, să atragă atenția instanței că nu este în drept să admită acțiunea civilă față de o persoană care nu are calitate pe dosar.

SC „Legilux” SRL a indicat că prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 8.484,42 lei. Iar prin răspunsul emis de Procuratura Generală s-a constatat că în acțiunile procurorilor care au condus urmărirea penală sînt existente abateri disciplinare din motivul admiterii încălcării legislației în procedura urmăririi penale.

Reclamanta a solicitat de a încasa din contul Ministerului Justiției în beneficiul său suma de 8.484,42 lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către SC „Legilux” SRL. În motivarea soluției s-a reținut că pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să existe și să fie întrunite cumulativ (minim o condiție), atît circumstanțele prevăzute de art. 6 – dreptul la repararea prejudiciului, cît și de art. 3 – cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Astfel, prevederile art. 6 și 3 ale Legii menționate nu pot fi aplicate separat. SC „Legilux” SRL în cauza principală nu a avut calitatea de bănuît, învinuit, inculpat, condamnat sau alt statut procesual. Mai mult, în privința acesteia nu a fost emisă vre-o sentință de achitare sau vre-o ordonanță de scoatere de sub urmărire penală. Astfel, nu este în drept să pretindă repararea prejudiciilor prin prisma Legii nr. 1545 (f.d. 55, 57 - 60).

La 04 aprilie 2016 SC „Legilux” SRL a înaintat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d. 62, 69 - 72).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de SC „Legilux” SRL, s-a menținut hotărîrea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016 (f.d. 84 - 94).

La 18 iulie 2016 SC „Legilux” SRL a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și hotărîrii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 01 aprilie 2016, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie admisă integral (f.d. 97 - 102).

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat și aplicat greșit normele de drept material. Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, inclusiv asupra faptului că pe cale

extraordinară de atac a fost admis recursul în anulare, constatându-se încălcarea art. 6 din CtEDO.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 16 iunie 2016 și a fost expediată părților la data de 06 iulie 2016 (f.d. 95). Recurentul a depus recurs la 18 iulie 2016 și se consideră a fi depus în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SC „Legilux” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Recurentul a invocat în recursul său că instanțele de judecată au interpretat și aplicat greșit normele de drept material. Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel, inclusiv asupra faptului că pe cale extraordinară de atac a fost admis recursul în anulare, constatându-se încălcarea art. 6 din CtEDO.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiaș articol stipulează că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinînd argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținînd cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SC „Legilux” SRL împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea Comercială „Legilux” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Legilux” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Ministerului Justiției privind încasarea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas